

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa J. M. i A. M.
przeciwko Centrum Medycznemu (...) sp. z o.o. w W.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej - (...) Zakładu
Ubezpieczeń S.A. w W.
o odszkodowanie, zadośćuczynienie, rentę i ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 czerwca 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 25 maja 2017 r., sygn. akt VI ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) nie obciąża powodów kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne

zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powodowie wnieśli skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 25 maja 2017 r.. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na twierdzeniach, iż w sprawie istnieje istotne zagadnienie prawne oraz istnieje potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie. W uzasadnieniu tego wniosku skarżący wskazali, że dla wykazania odpowiedzialności z art. 415 k.c. konieczne jest między innymi wykazanie związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem a powstałą szkodą. Orzecznictwo kształtuje pojęcie związku przyczynowego w sprawach medycznych, jako związku określonego z dużym stopniem prawdopodobieństwa wobec komplikacji dowodowych i niemożności ustalenia pewnych okoliczności w sposób pewny. Odwołując się do stanu faktycznego sprawy wskazano dalej, że skoro biegły wprost nie wskazuje, iż zachodzi związek przyczynowy pomiędzy zaistniałymi stwierdzonymi uchybieniami w pracy podmiotu leczniczego a powstałą szkodą ale powołuje okoliczności o tym związku świadczące, to rozważyć należy, czy zasady logicznego rozumowania, wskazania wiedzy, doświadczenia życiowego i dostrzegania powiązań logicznych są wystarczające do zbudowania takiego związku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że jeżeli skarżący, jako okoliczność uzasadniającą wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien nie tylko to zagadnienie przedstawić przez jego

sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, a także przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, ale ponadto wykazać, że jest to zagadnienie nowe, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 28 czerwca 2008 r., III CSK 99/08, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.).

Skarżący nie sprostali tym wymogom, wskazując bowiem na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. nie sformułowali konkretnego zagadnienia prawnego, które miałyby rozstrzygnąć Sąd Najwyższy a ograniczyli się tylko do ogólnych rozważań odnoszących się do stwierdzenia związku przyczynowego w sprawach medycznych. Ten brak jest szczególnie widoczny jeśli uwzględni się, że Sąd drugiej instancji w przedmiotowej sprawie szeroko rozważył kwestię adekwatnego związku przyczynowego i to na tle art. 361 § 1 k.c.

Wskazana w skardze potrzeba wykładni przepisów stanowi osobną przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.).

Jak zostało przyjęte w orzecznictwie Sądu Najwyższego, jeżeli skarżący powołuje się na przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, jaką jest potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, powinien wykazać, że wskazany przepis prawa, mimo że budzi wątpliwości, nie doczekał się wykładni bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć, jak też, że dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02; z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, nie publ.; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07; z dnia 8 lipca 2008 r., I CSK 111/08; z dnia 26 kwietnia 2012 r., III SK 43/11, nie publ.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, nie publ.).

Skarga kasacyjna nie zawiera argumentów uzasadniających przyjęcie wystąpienia w sprawie tak rozumianej przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Pomimo powołania się na rozbieżności w orzecznictwie sądów, nie przytacza się żadnego judykatu. Zważyć też trzeba, iż kwestia związku przyczynowego została uregulowana w art. 361 § 1 k.c., który nie został przytoczony w ramach podstaw kasacyjnych.

Konkludując trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzą wskazane przez skarżącą przesłanki opisane w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 k.p.c. ani brana pod rozwagę z urzędu nieważność postępowania. Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uwzględniając sytuację trudną sytuację powodów oraz charakter sprawy Sąd Najwyższy na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ k.p.c. nie obciążył powodów kosztami postępowania kasacyjnego.

jw